

Bruxelles, den 23.11.2012
COM(2012) 685 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

OM UDVALGENES ARBEJDE I 2011

{SWD(2012) 394 final}

DA

DA

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

OM UDVALGENES ARBEJDE I 2011

I henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹ (i det følgende benævnt "komitologiforordningen"), forelægger Kommissionen hermed den årlige beretning om udvalgenes arbejde i 2011.

Den giver et overblik over udviklingen i komitologisystemet i 2011 og et sammendrag af udvalgsaktiviteterne. Den ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som indeholder detaljerede statistikker om de enkelte udvalgs arbejde.

1. OVERBLIK OVER UDVIKLINGEN I KOMITOLOGISYSTEMET I 2011

Komitologiforordningen blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 16. februar 2011 og trådte i kraft den 1. marts 2011. Den ophævede komitologiafgørelsen af 1999² og erstattede de procedurer, der var fastlagt i afgørelsen, med blot to procedurer (rådgivningsproceduren og undersøgelsesproceduren).

1.1. Nye komitologiprocedurer

Efter artikel 2 i komitologiforordningen anvendes undersøgelsesproceduren navnlig til i) generelle foranstaltninger og ii) foranstaltninger med mulige betydelige konsekvenser (f.eks. for beskatning eller EU's landbrugspolitik), hvorimod rådgivningsproceduren normalt anvendes til alle andre implementeringsforanstaltninger.

1.1.1 Undersøgelsesproceduren (artikel 5 i komitologiforordningen)

I de tilfælde, hvor basisretsakten henviser til undersøgelsesproceduren, afgiver udvalgene deres udtalelse om udkastet til en gennemførelsesretsakt på baggrund af et kvalificeret flertal:

- I de tilfælde, hvor der er et kvalificeret flertal for udkastet til gennemførelsesretsakten (positiv udtalelse), vedtager Kommissionen det.
- I de tilfælde, hvor der er et kvalificeret flertal imod udkastet til gennemførelsesretsakten (negativ udtalelse), kan Kommissionen ikke vedtage det³. I så fald kan Kommissionen:

1) trække udkastet til gennemførelsesretsakten tilbage, hvis det vurderes, den ikke er nødvendig,

2) ændre udkastet til gennemførelsesretsakten, hvis det vurderes, at den er nødvendig, og forelægge den reviderede udgave for det samme udvalg senest to måneder efter den negative udtalelse, eller

¹ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

² Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23) ændret ved Rådets afgørelse 2006/512/EF (EUT C 255 af 21.10.2006, s. 4).

³ Undtagen i meget særlige tilfælde, som er angivet i artikel 7 i komitologiforordningen.

3) indbringe det samme udkast for appeludvalget (se nedenfor) seneste en måned efter den negative udtalelse, hvis det vurderes, at gennemførelsesretsakten er nødvendig.

- I de tilfælde, hvor der ikke er noget kvalificeret flertal for eller imod gennemførelsesretsakten ("ikke afgivet udtalelse"), kan Kommissionen vælge at vedtage gennemførelsesretsakten, trække gennemførelsesretsakten tilbage eller ændre den og forelægge den det samme udvalg igen. Dog er der visse tilfælde, hvor Kommissionen ikke kan vedtage udkastet til en gennemførelsesretsakt⁴:
 - 1) hvis den vedrører et af følgende følsomme områder: beskatning, finansielle tjenesteydelser, beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed eller sikkerhed eller endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger
 - 2) hvis det er fastsat i basisretsakten, at udkastet til gennemførelsesretsakten ikke kan vedtages, hvis der ikke er afgivet en udtalelse, eller
 - 3) hvis et simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer er imod det.

I disse tre tilfælde har Kommissionen samme muligheder som ved en negativ udtalelse.

1.1.2 Rådgivningsproceduren (artikel 4 i komitologiforordningen)

Ved rådgivningsproceduren afgiver udvalget sin udtalelse om en gennemførelsesretsakt om nødvendigt ved afstemning med simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer. Udvalgets udtalelse ved anvendelse af rådgivningsproceduren er ikke juridisk bindende, men Kommissionen skal tage størst muligt hensyn til konklusionerne af udvalgets drøftelser og udvalget udtalelse, før den træffer afgørelse om gennemførelsesretsakten.

1.1.3 Gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks ("hasteproceduren")

Komitologiforordningen tillader, at en basisretsakt kan give Kommissionen mulighed for at vedtage en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks, i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde. Denne "hasteprocedure" er ikke nogen selvstændig komitologiprocedure, men snarere en "variant" af undersøgelsesproceduren eller rådgivningsproceduren.

I forbindelse med hasteproceduren kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks, og som er gældende i en periode, der normalt ikke overstiger seks måneder, uden først at forelægge retsakten for et udvalg. Først efter at den er vedtaget (senest 14 dage herefter), forelægger Kommissionen den vedtagne retsakt for det relevante udvalg med henblik på at få dets udtalelse efter den relevante komitologiprocedure (rådgivningsproceduren eller undersøgelsesproceduren). I de tilfælde, hvor undersøgelsesproceduren finder anvendelse, skal Kommissionen straks ophæve gennemførelsesretsakten, hvis udvalget afgiver en negativ udtalelse.

1.2 Henvisninger til tidligere komitologiprocedurer

For at sikre en problemfri overgang mellem den ordning, der er fastsat i komitologiafgørelsen, og den nye komitologiordning, tilpasser komitologiforordningen automatisk de gamle procedurer til de nye procedurer (artikel 13). Som følge heraf skal alle referencer til procedurer, der er fastsat i komitologiafgørelsen (rådgivningsproceduren,

⁴ Men se fodnote nr. 3.

forvaltningsproceduren, forskriftsproceduren og beskyttelsesproceduren), forstås som referencer til de tilsvarende procedurer i komitologiforordningen (fra den 1. marts 2011 blev den tidligere rådgivningsprocedure til den nye rådgivningsprocedure, forvaltningsproceduren og forskriftsproceduren blev til undersøgelsesproceduren, og den tidligere beskyttelsesprocedure blev til hasteproceduren).

Den eneste undtagelse er forskriftsproceduren med kontrol (RPS). Denne procedure finder fortsat midlertidig anvendelse (på linje med artikel 5a i komitologiafgørelsen) på de basisretsakter, som henviser til den, indtil de formelt er ændret og tilpasset Lissabontraktaten.

Fra den 1. marts 2011 har komitologiudvalgene derfor anvendt de procedurer, der er fastsat i komitologiforordningen: rådgivningsproceduren (artikel 4 i komitologiforordningen) og undersøgelsesproceduren (artikel 5 i komitologiforordningen) samt forskriftsproceduren med kontrol, som er fastsat i artikel 5a i den "gamle" komitologiafgørelse.

1.3 Appeludvalgets rolle

Som en del af undersøgelsesproceduren omfatter den kontrolmekanisme, som komitologiforordningen har indført, muligheden for at henvise til et appeludvalg. Appeludvalget er også et komitologiudvalg, dvs. at det består af repræsentanter fra medlemsstaterne, formandskabet varetages af Kommissionen og de samme stemmeregler finder anvendelse (kvalificeret flertal). Til forskel fra de andre komitologiudvalg er det dog ikke permanent, men en del af en procedure, som giver medlemsstaterne mulighed for endnu en drøftelse af indholdet på et højere repræsentationsniveau. Konsekvenserne af stemmeafgivningen i appeludvalget er følgende:

- 1) afgives en positiv udtalelse, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakten
- 2) afgives der ikke nogen udtalelse, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakten⁵
- 3) afgives en negativ udtalelse, kan Kommissionen ikke vedtage gennemførelsesretsakten.

1.4 Europa-Parlamentets og Rådets rolle

Begge lovgivere skal holdes ordentligt og løbende informeret om arbejdet i udvalgene ved hjælp af komitologiregistret, som er blevet tilpasset de nye procedurer. Artikel 10 i komitologiforordningen fastsætter, hvilke dokumenter, der skal sendes til Europa-Parlamentet og Rådet, samtidig med at de sendes til udvalgsmedlemmerne.

Europa-Parlamentet og Rådet har også ret til at gøre indsigelse over for udkast til gennemførelsesretsakter, hvis basisretsakt er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure. Det betyder, at de til enhver tid under proceduren kan tilkendegive over for Kommissionen, at udkastet overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten. I så fald skal Kommissionen revidere udkastet og underrette Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt den agter at fastholde, ændre eller tilbagetrække det (artikel 11 i komitologiforordningen).

⁵ Med undtagelse af endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger (artikel 6, stk. 4, i komitologiforordningen).

1.5 Nyt udkast til standardforretningsordenen for udvalg

Komitologiforordningen fastsætter, at Kommissionen skal vedtage en standardforretningsorden (artikel 9). Kommissionen vedtog en ny standardforretningsorden for komitologiudvalg den 8. juli 2011⁶. På baggrund af denne skal udvalgene vedtage deres egen forretningsorden med simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer på forslag af formanden. Om nødvendigt skal eksisterende udvalg tilpasse deres forretningsorden til den nye standardforretningsorden.

2. AKTIVITETSOVERSIGT

2.1 Antal udvalg og møder

Det er vigtigt at sondre mellem på den ene side komitologiudvalg og på den anden side andre enheder, især "ekspertgrupper", som Kommissionen selv har nedsat. Sidstnævnte leverer sagkundskab til Kommissionen til udformning og gennemførelse af politik⁷, medens komitologiudvalgene bistår Kommissionen med at udøve de gennemførelsesbeføjelser, som er tillagt den ved basisretsakter. Denne beretning vedrører alene komitologiudvalg. Antallet af komitologiudvalg pr. 31. december 2011 er opgjort pr. aktivitetssektor (se tabel 1). Tallene fra det foregående år (den 31. december 2010) er også medtaget for sammenligningens skyld.

TABEL I — ANTAL UDVALG I ALT (2011)

Politikområde	2010	2011
Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (AGRI)	14	14
Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	1	1
Budget (BUDG)	2	2
Klima (CLIMA)	4	4
Kommunikation (COMM)	1	1
Udvikling og Samarbejde – EuropeAid (DEVCO)	6	6
Økonomiske og Finansielle Anliggender (ECFIN)	1	1
Uddannelse og Kultur (EAC)	7	7
Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (EMPL)	4	4
Energi (ENER)	14	15
Udvidelse (ELARG)	4	4
Erhvervspolitik (ENTR)	30	31
Miljø (ENV)	32	30
Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI)	4	4
Sundhed og Forbrugere (SANCO)	22	24
Indre Anliggender (HOME)	10	11
Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO)	2	2
Informationsteknologi (DIGIT)	1	1
Informationssamfundet og Medier (INFSO)	6	7
Det Indre Marked (MARKT)	13	13
Retlige Anliggender (JUST)	13	13
Maritime Anliggender og Fiskeri (MARE)	4	5
Mobilitet og Transport (MOVE)	29	29
Regionalpolitik (REGIO)	1	1

⁶ EUT C 206 af 12.7.2011, s. 11.

⁷ For yderligere oplysninger: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm>.

Forskning (RTD)	6	6
Generalsekretariatet (SG)	0	2*
Eurostat (ESTAT)	8	8
Beskatning og Toldunion (TAXUD)	10	11
Handel (TRADE)	10	11
I ALT:	259	268

* Inklusive appeludvalget (af hensyn til komitologiregistret er appeludvalget registreret som et udvalg, som SG er ansvarlig for, men det forvaltes i praksis af den relevante tjenestegren).

I 2011 kunne komitologiudvalgene generelt klassificeres efter den proceduretype, de anvender (rådgivningsprocedure, undersøgelsesprocedure, forskriftsprocedure med kontrol - se tabel II). Fordi visse udvalg anvendte flere procedurer, er de blevet udskilt fra de andre udvalg, som kun anvendte en enkelt procedure.

TABEL II – ANTAL UDVALG OPDELT EFTER PROCEDURE (2011)

	Proceduretype				I ALT:
	Rådgivnings-proceduren	Undersøgelses-proceduren	Forskrift-proceduren med kontrol	Anvendelse af flere procedurer	
AGRI		11		3	14
BUDG	1	1			2
CLIMA				4	4
COMM		1			1
DEVCO		5		1	6
DIGIT		1			1
EAC	1	2		4	7
ECFIN	1				1
ECHO		1		1	2
ELARG	1	3			4
EMPL	1		2	1	4
ENER	1	8	1	5	14
ENTR	7	4	5	15	31
ENV		5	4	21	30
ESTAT		2		6	8
FPI		4			4
HOME	1	4		6	11
INFSO		3		4	7
JUST	2	1	4	6	13
MARE		5			5
MARKT		1	4	8	13
MOVE	3	4	4	18	29
OLAF		1			1
REGIO				1	1
RTD		5		1	6
SANCO	1	10	1	12	24
SG		2			2*
TAXUD	1	9		1	11
TRADE	2	6		3	11
I ALT:	23	99	25	121	268

* Inklusive appeludvalget.

Tallene viser, at omkring 37 % af udvalgene (99 ud af 268) alene arbejdede efter undersøgelsesproceduren, mens kun omkring 8 % af udvalgene (23 ud af 268) alene arbejdede efter rådgivningsproceduren. De fleste udvalg anvendte dog flere proceduretyper (121 ud af 268 eller 45 %). Fordelingen efter politikområde viser, at brugen af de forskellige proceduretyper varierer fra politikområde til politikområde.

Antallet af udvalg er ikke den eneste indikator for stor komitologiaktivitet. *Antallet af møder* samt *antallet af skriftlige forhandlinger*⁸ i 2011 afspejler også arbejdsintensiteten generelt, både på områdeplan og i de enkelte udvalg (tabel III).

TABEL III – ANTAL MØDER OG SKRIFTLIGE PROCEDURER (2011)

	Antal udvalg	Møder		Skriftlige procedurer	
		2010	2011	2010	2011
AGRI	14	148	142	1	3
BUDG	2	4	4	0	0
CLIMA	4	15	14	3	0
COMM	1	2	1	3	4
DEVCO	6	28	17	44	55
DIGIT	1	1	2	0	0
EAC	7	17	18	50	52
ECFIN	1	1	0	0	0
ECHO	2	5	5	29	12
ELARG	4	5	8	15	12
EMPL	4	4	3	10	9
ENER	14	19	13	3	2
ENTR	31	56	56	35	32
ENV	30	48	41	18	16
ESTAT	8	16	14	8	6
FPI	4	5	4	2	3
HOME	11	23	24	23	27
INFSO	7	24	20	13	20
JUST	13	6	6	16	15
MARE	5	11	9	6	11
MARKT	13	34	18	14	12
MOVE	30	60	53	13	12
OLAF	1	2	3	1	1
REGIO	1	9	5	0	5
RTD	6	60	61	174	201
SANCO	24	131	146	278	314
SG	2	-	6*	-	1
TAXUD	11	107	81	0	7
TRADE	11	18	15	7	6
I ALT:	268	859	783	766	838

* Inklusive 5 møder i appeludvalget.

⁸ Et udvalgs stemmeafgivning kan finde sted på et ordinært udvalgsmøde eller i behørigt begrundede tilfælde ved en skriftlige procedure i henhold til artikel 3, stk. 5, i komitologiforordningen.

2.2 Antal udtalelser og gennemførelsesretsakter/-foranstaltninger

Som tidligere beretninger indeholder denne også det samlede tal for *udtalelser* afgivet af udvalgene og de efterfølgende *gennemførelsesretsakter/-foranstaltninger*, som Kommissionen har vedtaget⁹. Tallene viser udvalgenes konkrete "produktion" (se tabel IV). Det samlede antal *udtalelser*, som udvalgene afgav i 2011, var på 1 868 (sammenlignet med 1 904 i 2010). I alt vedtog Kommissionen 1 788 gennemførelsesretsakter/-foranstaltninger (sammenlignet med 1 812 i 2010).

TABEL IV – ANTAL VEDTAGNE UDTALELSER OG GENNEMFØRELSESRETSAKTER/-FORANSTALTNINGER (2011)

	Udtalelser	Vedtagne retsakter	Foranstaltninger vedtaget i henhold til RPS
AGRI	271	271	1
BUDG	1	1	0
CLIMA	10	6	10
COMM	6	5	0
DEVCO	128	128	0
DIGIT	1	1	0
EAC	100	85	0
ECFIN	0	0	0
ECHO	15	16	0
ELARG	58	58	0
EMPL	11	3	0
ENER	15	7	5
ENTR	59	34	25
ENV	55	14	35
ESTAT	11	7	12
FPI	2	1	0
HOME	33	15	1
INFSO	41	40	1
JUST	14	4	0
MARE	23	22	0
MARKT	13	3	3
MOVE	65	49	24
OLAF	0	0	0
REGIO	6	6	0
RTD	206	200	0
SANCO	625	574	46
SG	9*	1	0
TAXUD	84	69	0
TRADE	6	5	0
I ALT:	1 868	1 625	163

* Inklusive 8 udtalelser fra appeludvalget.

⁹ Det skal bemærkes, at der kan forekomme forskelle mellem antallet af udtalelser og antallet af gennemførelsesretsakter/-foranstaltninger i et givet år. Grunden hertil forklares i indledningen til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

2.3 Appeludvalgets møder

Appeludvalget mødtes første gang den 29. marts 2011 for at vedtage sin forretningsorden¹⁰ i henhold til artikel 3, stk. 7, i komitologiforordningen. Appeludvalget mødtes fire gange i løbet af 2011 og drøftede i alt otte udkast til gennemførelsesretsakter (inden for området Sundhed og Forbrugere (SANCO)), som var blevet henvist af Kommissionen. I to tilfælde afgav appeludvalget en positiv udtalelse, i fem tilfælde afgav det ikke nogen udtalelse og i et tilfælde afgav det en negativ udtalelse. I de fem tilfælde, hvor der ikke blev afgivet nogen udtalelse, valgte Kommissionen at vedtage gennemførelsesretsakterne.

2.4 Brug af forskriftsproceduren med kontrol (RPS)

Som nævnt under punkt 1.2 er forskriftsproceduren med kontrol ikke blevet påvirket af komitologireformen fra 2011. Denne procedure kan ikke længere finde anvendelse i forbindelse med ny lovgivning, men den optræder stadig i adskillige eksisterende basisretsakter, og den vil fortsat finde anvendelse i forbindelse med disse, indtil de formelt er blevet ændret.

Antallet af gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til forskriftsproceduren med kontrol i 2011, er 163 (se tabel IV).

I 2011 blev der gjort brug af veto retten i to tilfælde:

- I maj 2011 gjorde Rådet indsigelse mod Kommissionens vedtagelse af et udkast til direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik. Udkastet blev derfor ikke vedtaget. Kommissionen vedtog en revideret foranstaltning den 20. december 2011 (EUT L 341 af 22.12.2011, s. 50).
- I oktober 2011 gjorde Rådet indsigelse mod Kommissionens vedtagelse af et udkast til direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF, for så vidt angår listen over forsvarsrelaterede produkter. Udkastet blev derfor ikke vedtaget. Kommissionen vedtog en revideret foranstaltning den 22. marts 2012 (EUT L 85 af 24.3.2012, s. 3).

Til sammenligning gjorde Europa-Parlamentet i 2010 kun brug af veto retten over for et udkast til foranstaltninger i ét tilfælde og Rådet i to tilfælde.

¹⁰ EUT C 183 af 24.6.2011, s. 13.

**TABEL V – ANTAL GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER VEDTAGET EFTER
FORSKRIFTSPROCEDUREN MED KONTROL (RPS) (2011)**

	Foranstaltninger vedtaget i henhold til RPS	Indsigelser fra EP mod vedtagelse af udkast til foranstaltninger under RPS	Indsigelser fra Rådet mod vedtagelse af udkast til foranstaltninger under RPS
AGRI	1	0	0
BUDG	0	0	0
CLIMA	10	0	0
COMM	0	0	0
DEVCO	0	0	0
DIGIT	0	0	0
EAC	0	0	0
ECFIN	0	0	0
ECHO	0	0	0
ELARG	0	0	0
EMPL	0	0	0
ENER	5	0	0
ENTR	25	0	1
ENV	35	0	0
ESTAT	12	0	0
FPI	0	0	0
HOME	1	0	0
INFSO	1	0	0
JUST	0	0	0
MARE	0	0	0
MARKT	3	0	0
MOVE	24	0	0
OLAF	0	0	0
REGIO	0	0	0
RTD	0	0	0
SANCO	46	0	1
SG	0	0	0
TAXUD	0	0	0
TRADE	0	0	0
I ALT:	163	0	2

3. DETALJEREDE OPLYSNINGER OM UDVALGENES ARBEJDE

I det ledsagende arbejdsdokument gives der detaljerede oplysninger om arbejdet i de enkelte udvalg i 2011 opdelt efter udvalgenes tilhørsforhold til generaldirektoraterne i Kommissionen.